

Čechov

(1860 – 1904)

Anton Pavlovič (také Iljevič) Čechov, rusky: Антон Павлович Чехов, 29. ledna (17. ledna podle juliánského kalendáře) 1860 Taganrog, Rusko – 15. (2.) července 1904, Badenweiler, Německo, byl ruský dramatik, povídkář a prozaik.

Čechov navštěvoval v letech 1868 až 1879 gymnázium v Taganrogu. Poté šel na univerzitu do Moskvy, kde vystudoval medicínu. Čechov pracoval jako lékař a přispíval do humoristických časopisů. Od roku 1882 psal pro petrohradské noviny. Na svém statku u Moskvy ošetřoval rolníky zdarma; od jednoho ze svých pacientů se nakazil tuberkulózou. Už nemocný v roce 1890 podnikl cestu na Sibiř, aby psal o nucených pracích na vězeňském ostrově Sachalin. Jeho zpráva z cesty popisuje otřesný život vyhnanců v carské říši.

Roku 1901 se Čechov oženil s herečkou Olgou Knipperovou. Kvůli zhoršující se plicní tuberkulóze se přestěhoval do Jalty na Krymu. V létě 1904 odjel do německých lázní Badenweiler, kde 15. července zemřel. Je pohřben v Moskvě.

obr. Čechov a Gorkij na Jaltě

„Člověk je tím, čemu věří“

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

VIŠNOVÝ SAD (1904)**Вишневый сад**

(Komédie o čtyřech dějstvích)

Poslední Čechovova dokončená hra je absolutním krystalickým příkladem nečinnosti v dramatu. Hra se otvírá návratem šlechtičny Raněvské z Paříže na své panství, které je zadluženo a půjde do dražby. Hrozící zkázu si řada postav odmítá přiznat, a když k prodeji opravdu dojde (aukci ovšem nevidíme, pouze se o ní doslechneme), vrátí se Raněvská opět do Paříže. Ve vedlejších dějových liniích je rozehrána řada milostných poměrů, které ovšem nenajdou naplnění...

OSOBY, s nimiž se setkáme v ukázce:

Raněvská, majitelka panství

Aňa, její dcera, 17 let

Varja, její adoptovaná dcera, 24 let

Gajev, její bratr

Lopachin, podnikatel

Trofimov, student

Simeonov-Piščík, statkář

Jepichodov, účetní

Jaša, mladý sluha

Firs, komorník, 87 let

Úkol: Vytvořte skupiny po deseti, rozdělte si role a prezentujte ukázkou ze hry.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

GYMNÁZIUM
PRACHATICE

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Na panství Ljubov Raněvské

PRVNÍ DĚJSTVÍ (...)

Varja: Říkáš něco, Firsi?

Firs: Račte si přát? (*Radostně*) Má paní se vrátila! Tak jsem se přece dočkal. Teď už můžu klidně umřít... (*Pláče radostí*)

(Vejde Raněvská, Gajev a Simeonov-Piščík; Simeonov-Piščík má kabát z jemné látky a široké kalhoty, Gajev pohybuje rukama a křemem, jako by hrál kulečnick)

Raněvská: Jak to jenom je, Leonide? Počkej... Žlutou do rohu! Od koule na mantinel a do středu.

Gajev: Pravou horní falší! Jak je to dávno, co jsme tady společně spávali, v tomhle pokoji, a teď už je mi jednapadesát, jakkoli je to zvláštní...

Lopachin: No, letí to.

Gajev: Co to?

Lopachin: Že to letí, povídám, ten čas.

Gajev: Já tu cítím jakoby parfém.

Aňa: Já jdu spát. Mami, dobrou noc. (*Líbá matku*)

Raněvská: Hajej, nynej. (*Líbá jí ruce*) Máš radost, že jsi doma, holčičko? Já se prostě nemůžu vzpamatovat.

Aňa: Dobrou noc, strejčku.

Gajev: (*ji líbá na tvář a na ruce*) Opatruj tě pánbůh. Ty jsi celá maminka! (*Sestře*) Ty jsi v jejích letech vypadala úplně stejně.

(Aňa podává ruku Lopachinovi a Piščikovi, odejde a zavře za sebou dveře)

Raněvská: Už sotva stojí na nohou.

Piščík: Taková cesta, pravdaže.

evropský
sociální
fond v ČR

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

- Varja: *(Lopachinovi a Piščikovi)* Tak co, pánové? Tři hodiny, mohli byste mít trochu ohledu.
- Raněvská: *(se směje)* Ty jsi pořád stejná, Varjo. *(Přitáhne ji k sobě a políbí)* Dopiju kávu a půjdeme všichni. *(Firs jí dá pod nohy polštářek)*
- Děkuju, ty dobrá duše. Zvykla jsem si na kávu. Piju ji ve dne v noci. Děkuju, staroušku. *(Líbá Firse)*
- Varja: Musím se podívat, jestli se přivezlo všecko.
- Raněvská: Pořád tomu nemůžu věřit. Jsem to opravdu já? *(Směje se)* Chce se mi skákat, mávat. *(Skrýje tvář do dlaní)* Já snad spím. Miluju svou vlast, jako že je Pánbůh nade mnou, vroucně ji miluju, ani jsem se nemohla dívat z vlaku, pořád jsem plakala. *(V slzách)* Ale mám tady kávu. Děkuji ti, Firsí, děkuju, staroušku. Jsem tak ráda, že jsi ještě naživu.
- Firs: Předevčírem.
- Gajev: Špatně slyší.
- Lopachin: Abych se zvedal, musím do Charkova, před pátou mi jede vlak. Chtěl jsem vás vidět, popovídat si... Jste pořád tak krásná.
- Piščík: *(hlasitě oddechuje)* Dokonce krásnější... ta pařížská móda... S člověkem to dělá divy, pardon...
- Lopachin: Tady váš bratr o mně tvrdí, že jsem neurvalec, křupán, ale na tom mně houby záleží. Když ho to baví! Hlavně když vy mně budete věřit jako dřív, když ty vaše nádherné hluboké oči ve mně budou pořád vidět starýho dobrýho Lopachina. Bože věčnej! Můj táta dřel u vašeho děda a otce, ale vy, zrovna vy jste pro mě kdysi udělala tolik, že jsem na všecko zapomněl a mám vás rád jako vlastní sestru... Víc než sestru.
- Raněvská: Nevydržím chvíli sedět, nemůžu... *(Rychle vstane a hluboce vzrušena chodí sem a tam)* Já to nepřežiju, takovou radost. Musím vám být k smíchu, připadat hloupě... Moje staříčká skříň. *(Líbá skříň)* Můj stoleček...
- Gajev: Cos byla pryč, chůva umřela.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

GYMNÁZIUM
PRACHATICE

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

- Raněvská: *(si sedne, pije kávu)* Ano, ano, dej jí Pánbůh věčnou slávu. Psali mi o tom.
- Gajev: A Anastasij taky umřel. Petr Šilhoun utek do města, posluhuje tam u policajtů. *(Vytáhne z kapsy sáček cukrkandlu, cucá)*
- Piščík: Dášeňka... se dává poroučet.
- Lopachin: Rád bych vám pověděl něco příjemného, veselého. *(Podívá se na hodinky)* Ale už mně nezbejvá čas na dlouhý výklad... Tak aspoň tři slova. Už víte, že se musí višňový sad prodat, aby bylo na dluhy. Dražba je stanovena na dvaadvacátýho srpna. Ale vy se nemusíte zneklidňovat, milostivá, spěte klidně, východisko existuje. Dávejte pozor, co jsem vymyslel. Z města je sem k vám všeho všudy dvacet kilometrů, vede tady dráha a kdyby se višňový sad rozparceloval a louka podle řeky taky, a kdyby se pak ty parcely pronajaly chatařům, tak máte přinejmenším dvě stě padesát tisíc ročního důchodu zajištěno.
- Gajev: Promiňte. Co to melete?
- Raněvská: Já jsem vás asi dobře nepochopila, pane Lopachine.
- Lopachin: Řeknete si za hektar minimálně dvě tři stovky ročně, a když to budete inzerovat hned teď, můžu se vám zaručit nevím čím, že do podzima nemáte co pronajmout, chataři vám utrhnou ruce. Prostě a jednoduše, gratuluju vám k záchraně. Místo je to kouzelný, řeka hluboká. No to se rozumí, trochu se to bude muset dát do pucu, řekněme například, musí se zbourat všechny starý stavení, tenhle dům, stejně už není k ničemu, vykácet višňový sad...
- Raněvská: Vykácet? Můj milý, odpusťte, ale vy nic nechápete. Jestli je v celém kraji něco pozoruhodného, něco jedinečného, tak je to jenom náš višňový sad.
- Lopachin: Jedinečný je na něm akorát to, že je tak velkej. Stromy dávají višně jednou za dva roky a stejně se pak neví, co s nima. Kdo to kupuje?
- Gajev: O tomto sadu je zmínka i v naučném slovníku.
- Lopachin: *(pohlédne na hodinky)* Když nic nevymyslíme a na ničem se nedohodneme, tak se dvaadvacátýho srpna panství i s celým

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

GYMNÁZIUM
PRACHATICE

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

višňovým sadem prodá v dražbě. Tak se rozhodněte! Jiný východisko neexistuje, přísahám. Prostě neexistuje.

Firs: Za našich časů, to je tak čtyřicet padesát let, se višně sušily, zavařovaly, nakládaly, dělala se z nich zavařenina, a panečku...

Gajev: Mlč, Firsi.

Firs: A panečku, plný vozy sušenejch višní jezdily do Moskvy a do Charkova! A těch peněz z toho! A sušená višně bejvala tehda měkká, šťavnatá, sladká, voňavá... holt tenkrát věděli, jak na to...

Raněvská: A dneska se to už neví?

Firs: Kdežpak. To už se dávno zapomnělo.

(...)

TŘETÍ DĚJSTVÍ

(...)

Jepichodov: Každý den nějaké neštěstí, a já, smím-li se tak vyslovit, se jenom usmívám, ba dokonce směju.

(Ze sálu vejde Varja)

Varja: Ty jsi ještě pořád tady, Semjone? Ty seš vážně dovolenej, nemyslíš? *(Duňáše)* Jdi odsud, Duňášo. *(Jepichodovovi)* Hraješ si kulečník a zlomíš tágo, chodíš si po salonu jako nějaký host.

Jepichodov: Na mně něco vyžadovat, abych se s dovolením vyjádřil, nemáte nárok.

Varja: Já na tobě nic nevyžaduju, já ti to prostě říkám. Ty umíš jenom chodit sem a tam, ale na práci nesáhneš. Držíme si účetního a nikdo neví na co.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

GYMNÁZIUM
PRACHATICE

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Jepichodov: (*uraženě*) Jestli já pracuju, jestli chodím, jestli jím, jestli hraju kuleč-
ník, to si můžou rozvážit jedině lidi, kteří tomu rozumějí, kteří jsou
trošku starší.

Varja: Ty si troufáš takhle se mnou mluvit! (*Vyletí*) Co si to dovoluješ? Tak
já teda ničemu nerozumím? Seber se a koukej mazat! Ale honem!

Jepichodov: (*dostane strach*) Račte se, prosím, vyjadřovat delikátním
způsobem.

Varja: (*zuří*) Okamžitě odsud vypadni! Vypadni! (*Jepichodov couvá ke
dveřím, Varja jde za ním*) Hromada neštěstí! Ať už jsi venku! Ať už
tě tady nevidím! (*Jepichodov odejde; za dveřmi je slyšet jeho hlas:
„Budu si na vás stěžovat.“*)

Tak ty jsi neslyšel? (*Chytne hůl, kterou si u dveří opřel Firs*) Tak
pojd'... Pojd'... Pojd', já ti ukážu... Jen pojd' zpátky!... Tak ty jdeš? Já ti
teda... tumáš... (*napřáhne hůl, vtom vejde Lopachin*)

Lopachin: Děkuju srdečně!

Varja: (*zlostně a uštěpačně*) To jsem nechtěla!

Lopachin: Ale jděte! Mile jste mě počastovala, srdečně děkuju.

Varja: Nevím za co. (*Odchází, pak se ohlédne a zeptá se jiným tónem*) Ne-
uhodila jsem vás?

Lopachin: Ani ne. Ale boule mi naskočí vohromná.

Hlasy v sále: Lopachin je tady! Pan Lopachin přijel!

Piščík: My o vlku a vlk za humny... (*Objímá se s Lopachinem*) Z tebe je
cejtit koňak, hochu zlatej. No, my jsme tady taky veselí.

(*Vejde Raněvská*)

Raněvská: To jste vy, pane Lopachine? Proč tak pozdě? Kde je Leonid?

Lopachin: Pan Gajev přijel taky, jde za mnou...

Raněvská: (*rozrušeně*) Tak co je? Byla dražba? Mluvte, proboha!

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

GYMNÁZIUM
PRACHATICE

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Lopachin: *(rozpačitě, bojí se prozradit svou radost)* Dražba skončila ke čtvrtý hodině... Ujel nám vlak, museli jsme čekat do půl desátý... *(Těžce vzdychne)* Uf! nějak se mi zatočila hlava...

(Vejde Gajev; v pravé ruce drží balíčky, levou si utírá slzy)

Raněvská: Tak co, Leo? No, Leo!?! *(Netrpělivě, v slzách)* Proboha tě prosím, tak mluv...

Gajev: *(jí neodpovídá, jenom mává rukou; plačky Firsovi)* Na, vem to... Jsou tam kyselé rybičky, kerčské sledě... Já dneska vůbec nejed... Co já si vytrpěl!

(Dveře do herny jsou otevřené; je slyšet údery koulí a Jašův hlas: Sedům a vosumnáct. - Gajev změní výraz, už nepláče)

Jsem k smrti utahanej. Pojd', Firsi, převlíkneš mě. *(Odchází přes sál, za ním jde Firs)*

Piščík: Tak co dražba? No povídej, člověče!

Raněvská: Prodal se višňový sad?

Lopachin: Prodal.

Raněvská: Kdo ho koupil?

Lopachin: Já ho koupil. *(Pauza)*

(Raněvská je zdrcena, kdyby se nedržela křesla u stolu, tak by upadla. Varja odepne od pasu klíče, hodí je na podlahu uprostřed salonu a odejde)

Já ho koupil! Počkejte, panstvo, moment, prosím vás, mám hlavu jako škopek, nemůžu mluvit... *(Směje se)* Přijdeme na dražbu, Děřiganov už tam byl. Gajev měl všehovšudy sto padesát tisíc a Děřiganov - kromě dluhů - vynes rovnou tři sta tisíc. No vidím, vo co de, tak jsem se do něj zakous, nabíd jsem čtyři sta tisíc. Von čtyři sta padesát. Já pět set padesát. Von tedy přihazuje po padesáti a já furt po stovce... Až do kladívka. Celej dluh a devět set tisíc k tomu, než mi ho přiklepli. Višňový sad je teď můj! Můj! *(Řehta se)* Panebože spravedlivej, višňovej sad je můj! Řekněte mi, že jsem vopilej, že mi přeskočilo, že je to všecko jen mámení... *(Dupe*

evropský
sociální
fond v ČR

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

nohama) Nesmějte se mi! Kdyby tak otec a dědek vstali z hrobu a všecko to viděli, jak jejich Jermolaj, kterého votloukali, kterej neuměl pořádně číst a psát, kterej v zimě běhal bos, jak tenhle Jermolaj koupil panství, kterému se nic na světě krásou nevyrovná. Já koupil panství, kde děd a otec dřeli jak votroci, kde je nepouštěli ani do kuchyně. Já snad spím, to je všecko vidina, to se mi jenom zdá... To je plod vaší fantazie, ukrytý v temnotách neznáma...

(Zvedne klíče s něžným úsměvem) Zahodila klíče, chce dát najevo, že už není paní... *(Zvoní klíči)* Ále, dyť je to fuk.

(Je slyšet ladění orchestru)

Hej, muzikanti, hrejte, na moje přání! Všichni se přijďte podívat, jak Jermolaj Lopachin zatne sekeru do višňového sadu, jak ty stromy budou padat! Postavíme tady chaty a naši vnuci a pravnuci tady uvidějí novej život... Hudbo, hrej!

(Hraje hudba. Raněvská klesne na židli a hořce pláče)

Lopachin: *(vyčítavě)* Proč, proč jste mě jenom neposlechla? Vy ubohá, dobrá duše, teď už se to vrátit nedá. *(V slzách)* Kéž by to všecko bylo co nejdřív za náma, kéž by se už nějak změnil náš zmotanej, nešťastnej život.

Piščík: *(ho vezme pod paží, polohlasem)* Paní pláče. Pojd' do sálu, ať zůstane sama... Pojd'... *(Odvádího do sálu)*

Lopachin: Co to má znamenat? Muziko, hraj pořádně! Všecko bude podle mýho!

(Ironicky) Přichází nové panstvo, přichází majitel višňového sadu! *(Nechtěně vrazí do stolku, málem povalí svícny)* Všecko můžu zaplatit! *(Odejde s Piščikem)*

(Ani v sále, ani v salonu nikdo není; Raněvská se schoulila do křesla a hořce pláče. Tiše hraje hudba. Rychle vejde Aňa a Trofimov. Aňa si klekne před matkou. Trofimov zůstane u vchodu do sálu)

Aňa: Mami!... Mami, ty pláčeš? Maminko moje zlatá, maminečko, já tě mám ráda... Já tě neopustím. Višňový sad je prodaný, už ho nemáme, to je pravda, ale nesmíš plakat, jsi teď volná jako pták, zůstalo ti dobré, čisté srdce... Pojd' se mnou, pojd' odsud,

evropský
sociální
fond v ČR

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

GYMNÁZIUM
PRACHATICE

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

maminko!... Vysadíme nový sad, krásnější než tenhle, dočkáš se ho, poznáš tiché, hluboké štěstí, uslyšíš, jak přichází, a usměješ se, maminko! Pojd', mami! Pojd'!...

(Přeložil Leoš Suchařípa)

Úkoly pro práci s textem v hodině:

Dramatické dílo Antona Pavloviče Čechova lze charakterizovat jako hry čistě konverzační s naprostou absencí děje, vývoje postav i hlubších sond. Koncepce hry a současně i druhoplánová psychologičnost je založena čistě na protikladných vlastnostech jednotlivých postav, které archetypálně parodují ruskou společnost na přelomu 19. a 20. století.

1. *Sestavte psychologický profil hlavních postav - Raněvské a Lopachina. Jaký je jejich názor na život? Jaká je jejich hierarchie hodnot?*
2. *Hra má podtitul komedie. Najděte komické (či tragikomické) pasáže.*

Pro Čechovovy hry jsou příznačné „míjející se“, paralelní dialogy. Jako by si každý vedl svůj vlastní monolog. Některé monology mají jakousi symbolickou, metaforickou platnost. Jiné lze naopak označit jako banální, až trapné (totéž lze říct i o „dějových“ situacích).

3. *Najděte takové dialogy a monology a zamyslete se nad nimi.*
4. *Proč autor zvolil název Višňový sad? Bylo by možno hru pojmenovat jinak? Své případné „přejmenování“ zdůvodněte.*

Úkol k zamyšlení:

V březnu 1886 formuloval ve svém dopise bratrovi Čechov osm hlavních zásad humánního člověka, tedy jakýsi **kodeks slušného chování**. Odchytky od této humánnosti zprvu vnímal jako směšné, později jako zarmucující, a komické a tragické se díky tomu v jeho dílech často prolíná. Jak by obstály postavy *Višňového sadu*, kdybychom je poměřili těmito normami? A jak bychom obstáli my?

1. Má úctu k lidské osobnosti a z ní vyplývající zdvořilost, shovívavost, měkkost, dobrotu (nebouří kvůli ztracené gumičce nebo připálenému masu).
2. Trápí se i kvůli tomu, co nelze vidět prostým okem.
3. Je šetrný k cizímu majetku a platí včas dluhy.
4. Je upřímný a nelže ani v maličkostech, není žvanivý a nechává si pro sebe důvěrnosti, o které nikdo nestojí.
5. Bojí se afektu, frází a nenaříká, že mu nikdo nerozumí.
6. Nevyhledává známosti a protekce. Skutečné talenty jsou vždy skromné a drží se dál od výstav.
7. Má-li talent, váží si ho, pěstuje a dává mu přednost před ženami, vínem a slávou.
8. Pěstuje v sobě estetické chování, nespí oblečen, dbá čistoty, zušlechťuje svůj pohlavní pud, cení si ženské svěžesti, krásy a mateřství. Neopíjí se, zná pravidlo *mens sana in corpore sano*.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

GYMNÁZIUM
PRACHATICE

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

2. ukázka:

Trofimov ...U nás, v Rusku pracuje nemnoho lidí. Valná většina té inteligence, kterou znám, nehledá nic, nedělá nic a je prozatím k práci nezpůsobilá. Nazývají se inteligencí, ale tykají služebnictvu, chovají se k mužikům jako k dobytku, špatně studují, nic vážného nečtou, docela nic nedělají, o vědách jenom hovoří, umění rozumějí málo...

(přeložil Bohumil Mathesius)

Úkoly pro práci s textem v hodině

1. *Koho byste na základě své zkušenosti přiřadili do skupiny tzv. **inteligence**. Definujte vaše měřítko pro zařazení člověka k této skupině.*
2. *Vyhledejte na internetu nebo v knihách, jaké ztráty co do počtu obyvatel mělo naše území za 1. světové války, 2. světové války, jak početná byla emigrační vlna po roce 1948 a 1968, kolik lidí bylo odsouzeno ve vykonstruovaných procesech. Ke kterým skupinám tito lidé patřili? Myslíte, že jejich absence má vliv na úroveň dnešní české společnosti? **Diskutujte.***
3. *Shrňte **ve skupinách**, jak vám ulehčuje život internet a mobil. Zkuste na základě svých dosavadních znalostí vymyslet, jaké technické vymoženosti se objeví v následujících několika letech.*
4. *Sepište **ve skupině** práva a jistoty, které vám v současnosti garantuje tzv. sociální stát.*

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Pojmy:

mens sana in corpore sano- v zdravém těle zdravý duch

Komedie je literární nebo dramatický útvar, který vždy skončí šťastně. Opakem komedie je tragédie. Od komedie se očekává humorný nadhled nad lidskými slabostmi a lidskou nedostatečností. Humor spolu s vkusnou komikou jsou zpravidla základními aspekty tohoto útvaru. Problémy hrdiny se podaří nakonec vyřešit a vše se v dobré obrátí